

Met achtduizend Kerstmannen door Liverpool

Zolang Dirk Kuyt nog bij Liverpool speelt, houden wij het op rood pak.
Foto: Marianne Oosterbroek.

Halverwege het parcours gaan we omhoog via een fly-over en hebben we een schitterend uitzicht op het onafzienbare rode lint. Foto: Marianne Oosterbroek.

Hilde Pach, met haar zoons Joram (links) en Niels (rechts) in vol ornaat: het pak, compleet met baard, muts en riem, maakt onderdeel uit van het startpakket. Foto: Fred Pach

Terwijl Nederland de laatste hand legde aan de Sinterklaasurprises, verzamelden zich in Liverpool op zondagochtend 5 december tegen de achtduizend deelnemers aan de Santa Dash, een Fun Run over vijf kilometer door het centrum van de stad, waarbij alle deelnemers gekleed gaan in Kerstmannenpak.

■ Hilde Pach

Toen mijn dochter in 2008 naar Liverpool verhuisde, was er één Nederlandse traditie waar ze beslist geen afstand van wilde doen: Sinterklaas. Daarom toog de familie twee jaar geleden mét surprises naar Liverpool om daar Sinterklaas te vieren. Tot onze verbazing stond de stad juist dat weekend op zijn kop vanwege een bijzondere hardloophwedstrijd, de Santa Dash. Zelf konden we niet meer meedoen, maar het vijf kilometer

lange rode lint van Kerstmannen dat zich door de straten begaf, maakte een onuitwisbare indruk. Dus toen we dit jaar besloten weer in Liverpool Sinterklaas te vieren, was dat voor mij en mijn beide zoons een mooie aanleiding om mee te doen aan de Santa Dash. En zo staan we zondagochtend aan de start, aan de oever van de Mersey, vlak bij de Saint Nicholas Church. We zijn in vol ornaat: het pak, compleet met baard, muts en riem, maakt onderdeel uit van het startpakket. Voor de Hollandse touch dragen we elk een diadeem met een minimijtertje. Het is tenslotte 5 december.

Blaue pakken

Kerstmannenraces zijn een wijdverbreid verschijnsel in Engeland en de rest van de Angelsaksische wereld. Ook in Nederland worden tegenwoordig hier en daar Kerstmannenlopen gehouden, onder meer in Amersfoort, Nijmegen en Maastricht. In Rotterdam organiseerde radiostation Q-Music de afgelopen drie

jaar een Santa Run. Vorig jaar waren er drieduizend deelnemers. De voor dit jaar geplande run is op het laatste moment afgelast wegens financiële en organisatorische problemen. De loop in Liverpool is echter van een ander kaliber. De Santa Dash haalde met het aantal deelnemers al eens het Guinness Book of Records en is met afstand de grootste van het Verenigd Koninkrijk. Sinds 2009 strijdt de stad samen met Las Vegas en Tasmanië om de World Trophy in de World Santa Challenge. Tot groot verdriet van Liverpool won Las Vegas vorig jaar nipt met 8868 inschrijvingen. Liverpool mikt dit jaar op tienduizend deelnemers, maar als we bij de start staan, spreekt de omroeper van achtduizend. Hoe dan ook, we worden aan alle kanten omgeven door rode pakken, en ook een aantal blauwe. Dat heeft te maken met de twee lokale voetbalclubs, Liverpool en Everton. Everton-fans associeerden de rode outfit met de clubkleur van rivaal Liverpool, en liepen liever in hun eigen kleur blauw. Sinds vorig jaar is het

daarom mogelijk om desgewenst een blauw pak te bestellen. Maar zolang Dirk Kuyt nog bij Liverpool speelt, houden wij het maar op rood. Het elastiekje van mijn baard knapt al voor de start. Met kunst- en vliegwerk weten we het vast te knopen aan de baard, maar ik laat hem toch maar om mijn nek hangen. De zoons, meer gewend aan een baard dan ik, hangen hem voor hun mond en kin zoals het hoort.

Damestasjes

Na de warming-up onder leiding van een lokale beroemdheid klinkt om half tien het startsignaal. De eerste paar honderd meter leggen we min of meer wandelend af, en vervolgens blijft het slalommen om moeders met kinderwagens, vaders met kleine kinderen, wandelende vriendinnen met damestasjes, mensen met honden (uiteraard ook in kerstoutfit), mensen in scootmobiel. Niet voor niets staat er in de meegeleverde instructies dat het nastreven van een snelle tijd

ontmoedigd wordt. Het weer is goed, rond het vriespunt, de stoep is beijzeld, maar de straat is goed begaanbaar. Er staat niet overdreven veel publiek langs de route. Het lijkt erop dat meedoen populairder is dan toekijken. En waarom ook niet? De drempel ligt tenslotte laag. Niettemin proberen wij er wel enig tempo in te houden. De weg raakt allengs bezaaid met riemen en mutsen, maar onze riemen zitten stevig vast met een veiligheidsspeld. En onze muts wordt op zijn plaats gehouden door de mijterdiadeem. Ook handig om elkaar te blijven herkennen in de menigte.

Ontbijt

Halverwege het parcours gaan we omhoog via een fly-over en hebben we een schitterend uitzicht op het onafzienbare rode lint – met blauwe spikkels – voor en achter ons. We hebben zo langzamerhand de meeste wandelaars achter ons gelaten, maar echt vaart maken zit er niet in. En zo sukkelen we naar de finish voor het

stadhuis, waar we worden verwelkomd met kunstsneeuw en een schitterende medaille met een rennende Kerstman erop. Volgens mijn GPS-horloge was de afstand 4,75 kilometer en hebben we er 30.54 minuten over gedaan. Gezien de omstandigheden toch geen geringe prestatie, zeker voor beide heren, die de hele tijd hun baard omgehouden hebben! Als we herenigd zijn met de rest van de familie, is het tijd voor een fijn Engels ontbijt. Het is even zoeken naar een plekje, want duizenden andere Kerstmannen zijn op hetzelfde idee gekomen. De stroom richting finish is voorlopig nog niet opgedroogd. En ook daarna blijft het nog lang gezellig in de stad. Als we aan het eind van de middag op de bus naar het vliegveld staan te wachten, komt ons een laatste Kerstman tegemoet, waggelend, met zijn baard voor zijn kruis gebonden. Of Liverpool dit jaar Las Vegas heeft verslagen, is nog niet bekend.

Volgend jaar ook meedoen?
Zie www.santa-dash.com.